

Nagyon szubjektív beszámoló egy exeteri nyelvi képzésről

Iskolám, a Rákospalotai Meixner Általános Iskola először pályázott külföldi képzés támogatására. A gyakorlatlanok izgalmával igyekezett mindenki kivenni részét a munkából, melynek hajrája a tanév legnehezebb időszakára esett.

Hosszas gondolkodás és az iskolavezetéssel történt megbeszélések után egy nyelvi képzésre – „Better English for Teachers” - esett a választásom Exeter városában. Meg kell mondjam, szívesen vettem volna részt szakmai képzésen, ezt azonban szegényes nyelvtudásom miatt nem mertem megtenni. De jó úton járok...

A képzés házigazdája, az International Projekt Centre remek intézmény. A szervezés profi, a fogadtatás szívélyes, sőt, valóban szeretetteljes volt. Lehet a profizmus számlájára írni, hogy

kirándulásokat szerveztek, hogy gyümölcsök, harapnivaló várt minket az önellátásos szálláshelyen. A levelekben tűnhetett tipikus udvarias szófordulatnak, hogy szeretettel várunk, fordulj hozzánk bármikor, segítünk. Nem szólam volt. Kedvesen, mosolyogva, türelmesen mindenki igyekezett megérteni, segíteni. Mentjegy, mozijegy, nyomtatás, internet, programajánlat, szállásprobléma, bárkinek volt gondja, megoldották. Valamennyi hallgató pozitívan nyilatkozott.

Anglia a sztereotípiákhoz híven szakadó esővel fogadott. Így is élmény volt látni London kicsi csücskét, mikor átutaztam rajta. Gondosan ügyeltem, hogy többféle járművet használjak, elterveztem, hogy oda-vissza más útvonalon megyek. Persze ez semmi volt a fővárosból, de a tanfolyam helyére, Exeterre is szívesen áldoztam volna sokkal több időt. Amikor az órarend engedte, elbűvölten bolyongtam ebben a kisebb, ezer arcú, élhető, szerethető városban. Szinte már gyakorlottan, mert a tanfolyam szervezői a lokálpatrióták büszkeségével közös programokon is megmutatták a városukat és környékét. Exeter, óváros. Budleigh Salterton, Jurassic Coast. Clovelly és Bude, két homlokegyenest különböző parti város. A Dartmoor Nemzeti Park sziklái. Az IPC remek idegenvezetőjével, gyönyörű angol nyelven. Utána megbeszélni, ki mit értett. Vagy mit nem. Jó lett volna mindent rögzíteni, hogy ráérő időben szótárral megint átgondoljam az egészet. Kóstolókat kaptunk, de ezek csak felkeltették a kíváncsiságomat. Újra látni, ami tetszett, vagy mást találni, a tengerhez menni, középkori nyomokon lépdelni, esetleg bóklászni a lakónegyedekben, találgatni, hogyan is élnek itt az emberek. Időnként eltévedni, némi küzdelem után lerogygni a szálláson - de csak az első kopogásig, mert valakinek a csapatból mindig volt valami jó ötlete. Részt venni a város önkéntesei által vezetett sétákon. Megismerkedni a Harry Pottert inspiráló helyekkel - ezt nem ússzák meg a tanítványaim fényképek nélkül! A csoporttársakkal hajózni az Ex-en. Barátságos öreg pubokban találkozni, együtt útnak indulni, ügyelve arra, hogy a honfitársakkal is angolul beszéljünk. Mindent megvitatni, az órákat, a várost, a családjainkat, az iskolákat. Jót nevetni, amikor mindenki azt gondolja, hogy a másikat nehéz megérteni. Kérdezni az oktatóktól. A nyelvről, a várossal, az iskolákról, az országról. Az emberekről. Ez így leírva túlzásnak tűnik, de minden pillanatát élveztem. Azok a külföldi kollégák, akikkel együtt fedeztük fel Exetert, alighanem szintén így gondolják, mert azóta is minden chatünkben van egy-egy emlékező fordulat. Kerek egész alkott a tanfolyam a kirándulásokkal, a beszélgetésekkel, a nehézségekkel, a szórakozásokkal. A csoport összetételéből adódóan a nyelvleckéken sok volt az ismétlés, de az is hasznos volt. Oktatónk jól képzett, gyakorlott tanár, magával ragadó személyiség volt, mindig figyelt arra, miben kell fejlődnie a csapatnak, milyen segítségre van szükségünk az órákon vagy azokon kívül. A foglalkozások érdekesek voltak, rengeteg játékkal, tanulást könnyítő módszerekkel. A többi tanfolyam hallgatójával beszélgetve, hozzájuk látogatva még több érdekességet, kézműves ötleteket, gyűjtöttem.

Inspiráló út volt, tanulás és feltöltődés. Igyekeztem mindent rögzíteni, dokumentálni. Azóta már sok mindent megosztottam a kollégákkal, munka közben és kikapcsolódás közben igyekszem használni az angol nyelvet. Remekül működnek az tanfolyamon megismert játékok is. Az utómunkálatok, az út átgondolása, a tanultak terjesztése mind remek alkalom arra, hogy felidézsem, újra éljem, a fejemhez kapjak, hogy mennyi mindent szeretnék még megmutatni, alkalmazni belőle.